

La capella de Wad-ras va ser una escola

Era l'any 1935 i el govern de la República s'havia proposat cobrir els dèficits de places escolars. Al conseller d'Educació de la Generalitat de Catalunya li va correspondre aquest treball. El problema era greu i era urgent portar a terme els plans en el mínim temps possible.

Al barri del Poblenou es necessitava urgentment una escola. Després de diverses consultes es va trobar la solució adient: l'església situada en la confluència dels carrers d'Enna i Pamplona seria transformada en escola. Per dur a terme aquest projecte es va triar un jove arquitecte, Joan Baptista Subirana, membre del GATPAC (Grup d'Arquitectes i Tècnics Catalans per al Progrés de l'Arquitectura Contemporània).

del bisbe de la diòcesi. Un cop complert el tràmit, el temple ja no era un recinte sagrat i, per tant, es podia destinar a altres activitats.

L'escola es va construir en un temps rècord, conservant l'estructura del temple, i es va inaugurar a finals del 1936. Disposava de 22 aules amb una capacitat de 30 o 40 alumnes cadascuna i amb una capacitat total d'uns 700 alumnes. L'escola era gratuïta i els ingressos provenien del 5 % de les entrades dels espectacles.

Desaparició de l'escola

L'any 1939, coincidint amb el final de la Guerra Civil, el nou Estat va decidir que l'edifici tornés a la seva situació anterior. Es va enderrocar l'escola i va quedar l'església en la seva estructura primitiva.

La escola, doncs, va tenir una història ben curta: la guerra i la derrota de la República frustraren l'ambiciós projecte.

Secularització de l'església

Si bé l'edifici pertanyia a la Junta de Protecció de la Infància, era necessari secularitzar l'església abans de començar la construcció de l'escola i això era competència

RESUM DE L'ARTICLE PUBLICAT A LA REVISTA
4 Cantons EL FEBRER DEL 1974 SIGNAT PER
JUAN JOSÉ CABALLERO.

